

کوپر در سوریه رؤیا می‌سازد

یک مربی نوآور اما قدیمی

سعید آقایی

روزنامه نگار

فوتبال سوریه در آسیا خیلی محلی از اعراب ندارد. یک تیم عربی زیر متوسط که در خوشبینانه‌ترین حالت جزو تیم‌های درجه ۲ آسیا محسوب می‌شود. سوریه در فوتبال آسیا هرگز موفقیت‌دندانگیری نداشته و در طول تاریخ فوتبالش تنها یک بازنده ابدی اما سربلند محسوب می‌شده. تیمی که بزرگ‌ترین دستاوردش همیشه ایستادگی مقابل تیم‌های بزرگ بوده و توانسته موی دماغ بزرگان باشد. فوتبال سوریه از ستاره‌های بزرگ و استعدادی فراوان تهی است و در طول تاریخش چندان ستاره نامداری نداشته. کلونی آنها همیشه با مشتی بازیکن متوسط اما سختکوش بسته شده که شاید در دل آنها تک ستاره‌هایی مثل فراس الخطیب، عمر سوما و عمر خربین نیز رشد کنند. فوتبال در سوریه به عنوان یک کشور با درگیری داخلی فراوان، با تنش‌های زیادی دست به گریبان است، هیچگاه اولویت اصلی نبوده و این یکی از مهم‌ترین عواملی است که سبب شده فوتبال سوریه در خوشبینانه‌ترین حالت از متوسط بالاتر نرود. شاید به همین دلیل باشد که سوریه هیچگاه نتوانسته یک مربی مطرح و در کلاس جهانی استخدام کند و روی نیمی از این تیم همیشه مربیان بومی و در بهترین شرایط یک مربی گمنام خارجی بدون رزومه نشسته. سوریه ۲۰۲۳ اما با همیشه متفاوت است. آنها این بار خرق عادت کرده‌اند و برای هدایت تیم خود سراغ یک مربی بزرگ و نامدار خارجی رفته‌اند. یکی که نام، آوازه، اعتبار و شهرت و قدش بسیار بلندتر از فوتبال سوریه است و تا به امروز هدایت تیم‌های بزرگی را برعهده داشته. هکتور کوپر سرمربی آرژانتینی برای جام ملت‌های آسیا روی نیمکت سوریه می‌نشیند

ZOOM

کوپر ۳۴ هزار دلاری!

تیم ملی فوتبال سوریه با هکتور کوپر، سرمربی سرشناس و آرژانتینی خود، بسیار تغییر کرده و به تیمی قابل احترام تبدیل شده است. فدراسیون فوتبال سوریه سخت در تلاش است تا قرارداد این سرمربی باتجربه را تمدید کند. عبدالرحمان خطیب نایب رئیس فدراسیون فوتبال سوریه، درباره دستمزد هکتور کوپر و تمدید قرارداد با این سرمربی گفت: درباره دستمزد کوپر رقم‌های عجیبی می‌گویند اما اصلاً اینگونه نیست. او در ماه ۳۴ هزار دلار حقوق دریافت می‌کند و به عبارت دیگر دستمزد او ۴۰۸ هزار دلار در سال است. البته قول پاداش به این مربی در صورت صعود از مرحله گروهی جام ملت‌ها و همچنین درخشش در انتخابی جام جهانی را داده‌ایم. او ادامه داد: کوپر اصلاً مادی نیست و به خوبی از شرایط سوریه آگاه است. ما درخواست تمدید قرارداد با او را داده‌ایم اما نظر خودش این است که بعد از جام ملت‌های آسیا و در بازگشت به دمشق تصمیم نهایی را خواهد گرفت.

کوپر، مربی مشهوری که حریف جدید قلعه نویی است

دوئل با مرد نقره‌ای!

حامد جبرودی

روزنامه نگار

بازی با مربیان بزرگ، مختصات خاصی دارد که هر تیم یا هر مربی‌ای مهارت آن را ندارد. این مربیان، ویژگی‌ها و شگردهای خاصی در مربیگری دارند که آنها را از سایر اسلافشان جدا می‌کند. مربیانی مانند پپ گواردیولا، یورگن کلوپ و کارلو آنچلوتی که به هر تیمی که می‌روند تأثیر خود را می‌گذارند و نشان می‌دهند که می‌توانند افکارشان را به خوبی در آن تیم‌ها پیاده کنند. این دوره از جام ملت‌های آسیا نیز در شرایطی در حال برگزاری است که شاهد حضور مربیان مطرحی روی نیمکت تعدادی از تیم‌ها بودیم. روبرتو مانچینی هدایت عربستان را برعهده دارد و یورگن کلینزمن نیز سرمربی کره جنوبی است. فیلیپ تروسیه روی نیمکت ویتنام بود و پائولو بنتو هم اماراتی‌ها را هدایت می‌کرد. اما یکی دیگر از این مربیان نام آشنا، هکتور کوپر است. سرمربی آرژانتینی سوریه که باید امروز تیمش را به مصاف ایران بفرستد. مربی‌ای که بیش از ۲۰ سال است که به یکی از سرشناس‌ترین مربیان فوتبال جهان تبدیل شده است. کسی که نامش با حضور روی نیمکت مایورکا بر سر زبان‌ها افتاد و او درخشش او رساندن والنسیا به فینال لیگ قهرمانان اروپا در دو سال پیاپی بود. کوپر که در سال‌های اوج مربیگری‌اش هدایت تیم‌هایی مانند اینتر و پارما را نیز برعهده داشت، یک مربی تأثیرگذار بود ولی در بیشتر تیم‌هایی که بود، جام نیاورد و نایب قهرمان می‌شد تا «مرد نقره‌ای» لقب بگیرد. کوپر حالا چند سالی است که به صورت نامنظم پایش به فوتبال آسیا کشیده شده و پس از حضور روی نیمکت ازبکستان، این بار با سوریه پا به قاره کهن گذاشته است. او حالا هدایت تیمی را برعهده دارد که در غرب آسیا هنوز به جهانی شباهت‌هایی به فوتبال ما و کشورهایی مانند عراق دارد، با این تفاوت که سوریه از لحاظ تکنیکی و داشتن بازیکنان بالاستعداد، بسیار ضعیف‌تر از ایران است. با این حال، کوپر که به مربی‌ای با افکار تدافعی شهرت دارد، توانسته تا حدودی برنامه‌های تاکتیکی خود را در سوریه پیاده کند. تا جایی که این تیم در سه بازی مرحله گروهی جام ملت‌ها، تنها یک بار دروازه‌اش باز شد و حالا هم قطعاً در برابر تیمی مانند ایران به روش دفاع ضدحمله می‌اندیشد. پیرمرد ۶۸ ساله آرژانتینی که در دوران بازیگری به «کله‌گنده» مشهور بود، حالا باید برابر تیمی قرار بگیرد که کاملاً هجومی است و افکاری متضاد با او دارد. در این شرایط، بسیاری روی کاغذ، یوزها را پیروز این میدان می‌دانند اما باید دید که امیر قلعه‌نویی و شاگردانش می‌توانند در دفاعی سوریه‌ها و کوپر را بشکند یا اینکه اتفاق‌های دیگری در راه خواهد بود؟

درباره کوپر، خالق والنسیای رؤیایی

آقای «نایب قهرمان» از مستایا تا بن خلیفه

امیر اسدی

روزنامه نگار

وقتی نام هکتور راثول کوپر به میان می‌آید، ناخودآگاه یاد دوران حضور او در والنسیا می‌افتیم. مربی آرژانتینی بعد از یکی دو تجربه در آرژانتین و اسپانیا در شرایطی روی نیمکت والنسیا نشست که این تیم پیش از آن جزو باشگاه‌های معمولی و متوسط لالیگا محسوب می‌شد و البته افتخار دندان‌گیری را حداقل تا آن مقطع کسب نکرده بود. کوپر که آمد، روش دفاع و ضدحمله را در والنسیا به بهترین شکل اجرا کرد؛ جایی که او یک ترکیب رؤیایی و خاطر‌انگیز را به زمین می‌فرستاد و با استفاده از توانایی‌های بازیکنانی که در والنسیا به شهرت رسیدند، چند افتخار بزرگ را به دست آورد. ترکیب والنسیا در زمان مربیگری کوپر را هرگز از یاد نمی‌بریم. سانتیاگو کانیازارس دروازه حضور داشت، میروسلو پوکچ و امانوئل پلگرینی در قلب دفاع بازی می‌کردند، ژوسلین آنگولومی فرانسوی دفاع راست بود و آمادئو کاربونی ایتالیایی همین وظیفه را در سمت چپ برعهده داشت. هافبک‌های میانی سه بازیکن مؤثر بودند. روبن

باراخا که حالا سرمربی والنسیا است، فرانسسیکو فارینوس و جرارد لویز که بعدها به بارسلونا رفت اما توفیق چشمگیری به دست نیاورد. بال راست والنسیا اما سرشناس‌ترین بازیکن این تیم بود. گایکا مندیتا که بازوبند کاپیتانی را بر بازو می‌پشت و همزمان برای تیم ملی اسپانیا نیز بازی می‌کرد. در سمت چپ یک آرژانتینی جنگجو و تکنیکی به نام کیلی گونزالز می‌درخشید و روی خیلی از گل‌های والنسیا نقش مستقیم داشت. برای خط حمله هم یک مهاجم تند و تیز در ترکیب حضور داشت که بتواند در ضدحملات از سرعت خود استفاده کند. کلودیو لویز نام این مهاجم بود که همزمان با پیراهن شماره ۷ در ترکیب تیم ملی آرژانتین نیز حضور داشت و زوج گابریل باتیستوتا و هرنان کرسیو بود. آن والنسیای رؤیایی بازیکنانی که بعد از درخشش در این تیم مشهور شدند و هر یک به باشگاه‌های بزرگ‌تر رفتند. دو بار به فینال لیگ قهرمانان اروپا رسید. هر دو بار اما تیم کوپر مغلوب شد و نتوانست جام قهرمانی را بالای سر ببرد. اولین بار والنسیا در ضربات پنالتی بازی را به بائرن مونیخ واگذار کرد و در فینال دوم هم ۳ بر صفر برابر رئال مادرید شکست خورد. کوپر بعدها به اینترمیلان و

سری آرفت اما توفیقی به دست نیاورد. او سپس راهی مایورکا و رئال بتیس در لالیگا شد و البته یک بار دیگر هم به اسپانیا کوچ کرد و سرمربیگری پاراما بخت برگشته و ورشکسته را برعهده گرفت. از این به بعد بود که کوپر در سرراشینی افتاد و راهی تیم‌های کوچک شد. اولی تیم ملی گرجستان بود و سپس آریس در لیگ یونان، اردو اسپور در ترکیه و الوصل در امارات. تیم ملی مصر، تیم ملی ازبکستان و تیم ملی کنگو تجربه‌های بعدی کوپر بودند. دقیقاً مشخص بود که این مرد آرژانتینی به حرزهای نرول و پایانی مربیگری خود رسیده. او که در فوتبال دنیا به یک مربی کاملاً تدافعی مشهور است، این روزها هدایت تیم ملی سوریه را برعهده دارد، آن هم با دستمزدی که در یک سال به ۴۰۰ هزار دلار هم نمی‌رسد. کوپر اما در سوریه کار بزرگی انجام داده و تیمش را از مرحله گروهی به دور حذفی جام ملت‌های آسیا رسانده؛ اتفاقی که برای سوری‌هایک موفقیت بزرگ محسوب می‌شود. حالا این مرد آرژانتینی و عصبی به تور ما خورده و باید برای حضور در جمع ۸ تیم برتر از سد بزرگی به نام تیم ملی ایران عبور کند؛ قرعه‌ای سخت برای آقای «نایب قهرمان» که از قضا تیمش انگیزه‌های بسیاری برای موفقیت دارد.